

УДК 323:327

Бабарикіна Н.А.¹, Даниленко О.Ю.²

¹ доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. Ю-211м НУ «Запорізька політехніка»

ПОЛІТИЧНИЙ ВИБІР УКРАЇНСЬКОГО ВЕКТОРУ

Досить давно перед Україною постало питання про те, який шлях розвитку для нашої країни обрати: шлях молодій державі з європейськими цінностями та партнерством з країнами Європи, яке несе за собою розвиток та розквіт нашої держави або Митний союз (МС) із країнами пострадянського простору, в результаті якого знову ув'язнути в цій трясовині залежності, регресивності та законсервувати себе в радянському минулому [1].

Влада України з 2014 року вже точно розуміла, що Митний союз не є шляхом нашої країни та не є вибором громадян. Бажання втягнути Україну в цей союз завжди було не відняти в сусідньої країни, яка так і жадала відтворити щось хоч трохи схоже на радянський союз та нав'язувала всім вигадку про те, що росія та Україна це братський народ, який споконвіку єдиний та має єдиним і залишатися, та яка мала достатньо великий вплив на одного ганебного президента України В. Януковича. Чесно кажучи, є у всьому цьому одне «але» – Україна ніколи не була сестрою для росії та ніколи не розділяла думку про єдиний шлях розвитку і тим паче таке тісне співробітництво. Тому Україна завжди використовувала свою початкову політику – заспокоїти свого східного сусіда та продовжити просування на Захід.

Що таке взагалі Митний союз для України? В першу чергу, це втрата суверенітету та робота як єдиного суб'єкта. Це знижена на 70 – 80 доларів за тисячу кубів ціна на газ, від якої економіка України може отримати до 3 – 5 мільярдів доларів додаткових коштів від зменшення витрат та збільшення виробництва в основних експортних галузях – в хімічній та в металургійній. До того ж, покращиться платіжний та торговий баланс, а отже, знизиться девальваційний тиск на курс гривні. Водночас треба враховувати, що всі програми з енергозбереження та пошуки альтернативних енергоносіїв будуть, швидше за все, зупинені, підписання угоди про вільну торгівлю з ЄС та третіми країнами стане неможливим, а у відносинах України з СОТ з'являться нові серйозні ризики. Це короткостроковий виграш без перспективи на майбутнє [2].

Членство у Митному союзі може принести певну вигоду обмеженому колу експортерів, які сьогодні стикаються з винятками режиму вільної торгівлі. Теоретично можна уявити відміну експортного мита на енергоносії,

які росія постачає Україні. Але кінцевий результат від такого заходу залежатиме від того, яку політику ціноутворення на ринках енергоресурсів вестиме росія. Тому виграш від такого союзу відносний. У довгостроковій перспективі приєднання України до Митного союзу може погіршити перспективи української економіки, адже Україна та члени Митного союзу перебувають практично на одному рівні технологічного розвитку, і тому синергійний ефект від взаємних інвестицій та торгівлі буде дуже обмеженим.

Який би союз для себе Україна не обрала, у будь-якому разі це коштуватиме великих зусиль та величезної роботи як для влади України, так і для простих громадян. Щоправда, є відмінність: при вступі до Митного союзу працювати українцям доведеться на Путіна, Лукашенка, Назарбаєва та олігархів цих країн. Обравши європейський шлях українці працюватимуть на себе та своїх дітей.

Сьогодні ми знаємо, що шлях вже обраний. 1 березня 2022 року Європейський парламент прийняв та розглянув заявку України щодо членства України в ЄС. А вже 18 квітня 2022 року Президент України Володимир Зеленський передав главі представництва ЄС в Україні заповнений опитувальник для отримання статусу кандидата. До речі, у 2015 році за даними Центру Разумкова лише 34% підтримували євроінтеграцію України, сьогодні за даними Рейтинг її підтримують 91% свідомих українців.

Що тоді значить ЄС для України? Вступ до Європейського союзу означає, що наша країна отримає нові можливості для співробітництва з розвиненими країнами. Він надає можливості економічного, політичного, культурного та технологічного розвитку. Зміцнення позицій України в світовій спільноті, це прямий доказ того, що наша країна – самостійна, могутня, перспективна та має такі ж цінності, як і всі європейські держави. Це ще один показник того, що Україна не буде чиєюсь «частиною», «сестрою» та країною – транзитом, а буде державою, яка на рівні усього розвинутого світу буде сприяти його всеосяжному розвитку [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Україна і Європейський союз. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Україна_і_Європейський_Союз (дата звернення 16.04.22)
2. Митний союз VS Європейський союз. URL: <https://www.pravda.com.ua/rus/articles/2013/09/25/6998676/> (дата звернення 16.04.22).
3. Babarykina, N., Venger, O., Sergiienko T., Gotsuliak, V., & Marmilova, O. European Experience of Decentralization in a Civil Society in the Postmodern Era. *Postmodern Openings*, 2022. №13(1 Sup1), P.137-158.